

P o s u d e k   k o n z u l t a n t a
na rigorózní práci Mgr. Veroniky Blaškovánové
Účast obhájce v přípravném řízení

I.

Téma recenzované rigorózní práce je aktuální jak z pohledu platné právní úpravy, tak z hlediska úvah o budoucím vývoji trestního řízení. Hlubší zhodnocení tak důležitého tématu jako je právo obviněného na obhajobu v trestním řízení je potřebné pro teoretické objasnění i pro legislativní a aplikační praxi. V současné době se oživily práce na rekonstrukci trestního práva procesního, a proto úvahy autorky o změnách budoucí právní úpravy mohou být funkční i ve vztahu k úpravě budoucí.

Rigorozantka správně uvádí, že právo na obhajobu je v moderních právních řádech považováno za jedno z nejzákladnějších práv osoby, proti níž se řízení vede, a za záruku spravedlivého projednání věci. V českém právním řádu je jeho význam umocněn tím, že je toto právo deklarováno v Listině. Nelze také pominout, že právo na obhajobu je součástí mnoha mezinárodních standardů lidských práv a základních svobod upravených smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Rigorózní práce je rozdělena do úvodu, pěti kapitol, zpravidla dále strukturovaných, ve kterých pojednává postupně o pramenech právní úpravy, o historickém vývoji práva na obhajobu na našem území, o advokacii obecně, o smyslu a účelu obhajoby, ústavněprávních souvislostech zásady zajištění práva na obhajobu, o povaze vztahu mezi obviněným a obhájcem, povinnosti mlčenlivosti obhájce a o pluralitě obhájců. Od čtvrté kapitoly se pak autorka věnuje rozboru otázek souvisejících s rolí obhajoby při obstarávání důkazů a možnostem aktivní role obhajoby v předsoudním stadiu řízení, tj. v přípravném řízení. Pátá kapitola obsahuje dosud velmi málo zpracované téma, tj. maření účasti obhájce v přípravném řízení, ve které autorka popisuje a rozebírá problematiku domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, nezákonné odnětí věci advokátovi a další související otázky. Závěrečná část práce je věnována sumarizaci poznatků, ke kterým dospěla a návrhům de lege ferenda.. Osnovu práce považuji za správnou a logickou.

Rigorozantka vychází ze širokého okruhu odborných pramenů, se kterými kreativně pracuje. Zvláště je třeba ocenit využití prací Mandáka, který zasvětil aktivní obhajobě i literární činnosti orientované na problémy obhajoby celý život. Poněkud střídmejší je v používání konstantní judikatury obecných soudů i judikatury Ústavního soudu. Ke zpracování

práce rigorozantka využila i vlastních zkušeností praktikující advokátky. Práce je napsána živým, čtivým stylem a konečným výsledkem je tak plastický obraz popisovaných otázek či zkoumaného jevu.

II.

Těžiště posuzované rigorózní práce je v kapitole čtvrté, ve které rigorozantka rozebírá obhajobu obhájcem v přípravném řízení. Přiměřenou pozornost věnuje institutu zahájení trestního stíhání a aktivní obhajoby obhájce ve prospěch obviněného, přičemž se zabývá i otázkami, které jsou velmi často opomíjeny v podobných kvalifikačních pracích, tj. obhajobou obhájcem ve zkráceném přípravném řízení. Dále podrobně rozebírá jednotlivá procesní práva obviněného, práva a povinnosti obhájce (např. podávat návrhy, nahlížet do spisu, účastnit se vyšetřovacích úkonů a další práva obviněného a obhájce).

K obsahu práce uplatňuji připomínku k problematice pojednávané na str. 78 a násl. Jde o právo obhájce účastnit se vyšetřovacích úkonů v přípravném řízení, což je podmnožinou účasti advokáta v českém trestním řízení. Právě tato, pro obhajobu vcelku významná část jejich účasti v trestním řízení, je pojednána velmi stručně. Rigorozantka opominula i speciální literaturu, která k této otázce existuje (např. Jelínek, J.: Právo obhájce účastnit se vyšetřovacích úkonů v přípravném řízení, in Záhora, J. (ed.): Aktuálně problémy přípravného konání trestného, Praha: Leges, 2014, s. 50 až 58). Protože jde o významnou část aktivity obhájce v přípravném řízení, bude vhodné, aby se rigorozantka k této otázce vyjádřila při ústní obhajobě.

III.

Závěrem shrnuji: Rigorózní práce Mgr. Veroniky Blaškovanové má velmi dobrou úroveň, a je tedy plně způsobilým podkladem pro ústní obhajobu. Autorka prací prokázala, že má hlubší teoretické znalosti, schopnost vytvořit odborný literární text a také odpovídající přehled o aplikační praxi.

Při ústní obhajobě doporučuji vyjádřit se k podnětům obsaženým v hodnocení konzultanta /a k otázce, jaký význam pro obhajobu mají závěry uvedené v usnesení Ústavního soudu z 26. 10. 2015 sp. zn. I ÚS 2878.

V Praze 17. května 2016

Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.,

